

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 15. S. Epiphanius Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

§. XV.

Sæculum V.
A. C. 401.*S. Epiphanius Constantinopoli.*

Sanctus Epiphanius a Theophilo excitatus, Constantinopolim primus venit paulo post Concilium Cyprium, cujus Acta afferebat. In his Origenis Libri, non vero ipsius Persona, damnabantur. Ubi appulit, in Ecclesia S. Joannis in *Hebdomon* substitit, Sacris operatus est, & Diaconum ordinavit. Tum demum Constantinopolim ingreditur. S. Chrysostomus omnes suos Clericos venienti obviam procedere jussit, ut honorem testaretur, & invitari, ut in ædibus Ecclesiæ diversorium sibi deligeret. Ipse oblata humanitate uti recusavit, imo omnem cum S. Chrysostomo congressum devitabat; quippe Theophili stimulationes tantopere viri Sancti animum præoccupaverant. Ipse solus deinde, Episcopis, qui Constantinopoli degebant, convocatis, quæ in suo Concilio contra Origenis opera decreta fuissent, ostendit, & aliquibus, ut subscriberent, persuasit; at plerique detrectarunt. S. Theotimus Scytharum Episcopus S. Epiphanio in faciem restitit, dicens, non licere viro jam diu mortuo injuriam facere, Majorum Sententiam damnare; & Decreta subvertere. Simul unum ex Origenis libris proferens, aliqua legit, & Ecclesiæ utilem esse monstravit.

Socr. VI.

c. 12.

Soz. VIII.

c. 4.

Sup. §. 5.

P 5

Sub.

Sæculum V. Subjunxit: *qui ejus Scripta vituperant,*
 A. C. 401. *periculo se exponunt, ne veritatem que,*
que, quam continent, rejiciant. S. Joannes Chrysostomus, S. Epiphanius semper
 Socr. VI. c. 14. reverentissimus, invitabat Hospitem, ut
 ad Conventus suos Ecclesiasticos veniret,
 & ad ædes suas diverteret. S. Epiphanius
 vero utrumque facere recusabat, nisi Jo-
 annes Origenis Libros damnaret, atque
 Dioscorum a se repelleret. S. Chryso-
 stomus cunctabatur, dicens, nihil præci-
 pitanter agendum, & neminem non fa-
 tis cognita causa damnandum. Tunc
 S. Joannis Adversarii aliud S. Epiphanius
 suggesserunt consilium. Sequenti die
 conventus in Ecclesia SS. Apostolorum
 agendus erat, ergo viro suadent, ut in
 conspectum populi procederet, palam
 Origenis Libros, & Dioscori Sectatores
 tanquam Origenistas damnaret, atque
 ipsum Joannem tanquam Origenistarum
 Fautorem reprehenderet. Hoc modo
 S. Joanni in populi mente invidiam crea-
 ri posse sperabant. Altera die S. Epipha-
 nius eo proposito domo egreditur, jam-
 que appropinquabat Ecclesiæ, cum Dia-
 conus Serapion ei occurrit, quem S.
 Chrysostomus miserat; nam pridie com-
 pererat, quid acturus esset. Serapion ad
 S. Epiphanium dixit; quod jam facturus
 esset, nec æquitate niti, nec magno pe-
 riculo vacare; *inde, inquit, oriri posset*
Seditio,

Seditio, cujus te Auctorem omnes habebunt. Hac admonitione S. Epiphanius a proposito dimotus est.

Sæculum V.
A. C. 401.

Soz. VIII.
c. 5.

Inter hæc cum Theodosius junior ægrotaret, & Imperatrix vitæ filii timeret, ad S. Epiphanium misit, qui S. virum rogarent, ut precibus suis incolumitatem pueri a Deo impetraret. Promisit, puerum victurum, si Imperatrix Dioscorum, aliosque Hæreticos fugeret. Respondit Imperatrix: *si Deus Filium meum mihi eripere vult, Dominus est. Tu vero, si mortuos suscitare posses, Archidiaconus tuus non esset inter mortuos.* Archidiaconus iste fuit Crispion, frater Fusconis, & Salamæ, Monachorum, quorum magnum erat sub Regno Valentis Nomen. Ammonius, cæterique ex Ægypto Monachi, suadente Imperatrice, S. Epiphanium adierunt. Is interrogavit, qui essent; Ammonius respondit: *Pater mi! sumus, quos appellant magnos fratres, sed scire cuperem, an aliquando Discipulos nostros videris, & libros nostros legeris.* Respondit, quod non. Ammonius reposuit: *quomodo ergo nos Hæreticos iudicasti, cum tibi, quid sentiamus, non constaret?* S. Epiphanius: *nempe ita de vobis ad me relatum.* Rursus Ammonius: *nos contrariam circa te rationem tenuimus.* Sæpe ex Discipulis tuis aliquos, sæpe libros vidimus, præsertim Ancoratum, quem
librum,

Sæculum V. *librum, cum aliqui vituperarent, & Ha-*
A. C. 401. *resis arguerent, defendimus, & Doctrinam*
tuam tanquam Ecclesiæ Patris tuiti sumus.
Non igitur oportebat, audita de nobis cre-
dere, & non convictos damnare, eosque
qui bona de te sentiunt, & loquuntur pos-
sime habere. Ad hæc S. Epiphanius mi-
 tius compellatos dimisit.

Haud diu post hæc Constantinopo-
 discessit, rediturus in Cyprum, sive quod
 eum venisse pœniteret, sive instantis exi-
 tus sui dies cœlitus ipsi fuerit revelata.
 Navem conscensurus Episcopis, ad mare
 se deducantibus, dixisse fertur: *relinquit*
vobis urbem, Regiam, Theatrum, ego ve-
ro abeo, tempus urget, properato opus est.
 Nempe prælagiebat ei animus, quod In-
 sulam Cyprum non amplius visurus esset,
 nam in navi obiit. Dies mortis ejus ne-
 citur. Id vero constat, per annos 36
 Ecclesiam Constantiensem in Cypro re-
 xisse, & ad extremam Senectutem perve-
 nisse. Ecclesia 12. Maji ejus Memoriam
 colit. Vastissima viro Sancto erat eru-
 ditio, sed Critica non semper ab errore
 tuta. Optimæ indolis facilitas credulum
 reddebat, & præjudiciis capi aptum. (*)

Pall. Dial.
p. 151.
Hier. script.
Epiphan.
Martyr.
Rom. 12.
Maji.

§. XVI.

(*) S. Hieronymus in Catalogo Script. Eccles.
 hæc pauca habet: *Epiphanius Cypri Salaminis*
Episcopus scripsit adversum omnes Hæreses li-
bras,